

Jurisprudentie-bulletin RSJ

2009/8

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2009 - 8

<p>Zaaknummer: 09/2044/GA</p> <p>Datum uitspraak: 3 november 2009</p>	<p>Informatieplicht; Disciplinaire straffen aanleiding</p>	<p>Beroepscommissie kan zich niet verenigen met formele gegrondverklaring van beklag door beklagcommissie omdat directeur onvolledige stukken heeft aangeleverd. Het ligt voor de hand dat directeur tenminste éénmaal om aanvulling van de stukken wordt verzocht. Beroep van directeur gegrond. Beklag is ongegrond omdat niet is gebleken van tussenkomst van Medische Dienst bij klagers afwezigheid op het telmoment.</p>	<p>blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 09/2377/GB</p> <p>Datum uitspraak: 30 oktober 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>Klager, aan wie een p.i.j.-maatregel is opgelegd, is tijdelijk ter herselectie geplaatst in een h.v.b. voor volwassenen. Omdat hij inmiddels weer is geplaatst in een j.j.i. is klager niet-ontvankelijk. In Bij noch in andere regelgeving mogelijkheid opgenomen om een naar jeugdstrafrecht veroordeelde te plaatsen in een reguliere p.i. voor volwassenen. Plaatsing verdraagt zich niet met wettelijk systeem. Slechts in zeer bijzondere omstandigheden en voor zeer beperkte duur kan dit anders zijn.</p>	<p>blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 09/2167/GB</p> <p>Datum uitspraak: 12 oktober 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing gevangenis</p>	<p>Lijfswang is geen vrijheidsstraf. Om die reden komt klaagster, nu de lijfswang niet voorafgaand of aansluitend aan een vrijheidsstraf ten uitvoer wordt gelegd, niet in aanmerking voor detentiefasering. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 6</p>
<p>Zaaknummer: 09/2300/GV</p> <p>Datum uitspraak: 15 oktober 2009</p>	<p>Verlof algemeen</p>	<p>Niet gesteld of gebleken dat klager pogingen onderneemt in contact te komen met zijn ex-vrouw. Voorwaarde bij algemeen verlof zich dagelijks tweemaal te melden op politiebureau leidt niet tot het beoogde doel. Beroep gegrond.</p>	<p>blz.7</p>

<p>Zaaknummer: 09/1795/TA</p> <p>Datum uitspraak: 30 oktober 2009</p>	<p>Arbeidsloon Geld of rekening-courant</p>	<p>Regeling beloningsstelsel verpleegden ziet niet op verpleegden die ondanks uitdrukkelijke intentie van wetgever om uitkeringen van tbs-gestelden te beëindigen toch een uitkering ontvangen. Klager ontvangt veel hoger inkomen dan andere verpleegden. Beslissing om beloningsdeel zak- en kleedgeld terug te vorderen niet in strijd met recht en niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond..</p>	<p>blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 09/0833/TA</p> <p>Datum uitspraak: 20 oktober 2009</p>	<p>Verpleging en behandeling Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Behandelachterstand door bijna gedurende 17 maanden stopzetten behandeling is aannemelijk. Daarvoor dient hogere tegemoetkoming te worden toegekend dan beklagrecht heeft gedaan. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 6.800,=.</p>	<p>blz. 9</p>
<p>Zaaknummer: 09/1565/TB</p> <p>Datum uitspraak: 12 november 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing longstay</p>	<p>Klager voldoet aan instroomcriterium dat risico bestaat dat hij een ernstig delict pleegt; gezien het verlengingsadvies en de zesjaarsverlengingsrapportage is er (hoog) risico op gewelddadig gedrag. Niet noodzakelijk dat hij dergelijk delict al heeft gepleegd. Sprake van therapieresistente benadelingswaan. Van meer of langdurige behandeling wordt geen verbetering verwacht, temeer daar klager geen enkel ziektebesef en/of ziekte-inzicht kent. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 10</p>
<p>Zaaknummer: 09/0224/TP</p> <p>Datum uitspraak: 19 oktober 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing wachtermijn Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Beroep tegen feitelijk voortzetten passanten termijn ontvankelijk als die termijn vier maanden heeft geduurd. In casu geen sprake van. Beroep niet-ontvankelijk.</p>	<p>blz. 12</p>
<p>Zaaknummer: 09/2543/JM</p> <p>Datum uitspraak: 16 november 2009</p>	<p>Medische verzorging behandeling Medische verzorging medicatieverstrekking</p>	<p>I.v.m. vermoeden te frequent gebruik van medicatie is klagers astmamedicatie, zonder dit te hebben onderzocht, afgenomen. Volgende dag gebleken dat klager in status astmaticus verkeerde. Medische dienst had adequater moeten reageren. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 25,=.</p>	<p>blz. 13</p>

Zaaknummer:

09/2044/GA

Datum uitspraak:

3 november 2009

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.

Bleichrodt, mr. C.J.G.

Woensel, mr. J.M.M. van

Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Informatieplicht;

Disciplinaire straffen aanleiding

Artikelen:

Pbw art. 51 en 63

Samenvatting:

Beroepscommissie kan zich niet verenigen met formele gegrondverklaring van beklag door beklagcommissie omdat directeur onvolledige stukken heeft aangeleverd. Het ligt voor de hand dat directeur tenminste éénmaal om aanvulling van de stukken wordt verzocht. Beroep van directeur gegrond. Beklag is ongegrond omdat niet is gebleken van tussenkomst van Medische Dienst bij klagers afwezigheid op het telmoment.

Rechtsoverwegingen:

De beklagcommissie heeft het beklag gegrond verklaard op de formele grond dat de stukken door de directeur niet compleet waren aangeleverd. De beklagcommissie heeft daarbij kennelijk in aanmerking genomen dat tevoren in het algemeen is kenbaar gemaakt dat bij onvolledigheid van stukken het beklag in voorkomend geval gegrond zal worden verklaard. Er wordt zelfs gerept van een afspraak daarover tussen de commissie van toezicht en de directeur, waarmee kennelijk wordt bedoeld op de omstandigheid dat deze werkwijze is aangekondigd na overleg met de directeur.

De beroepscommissie kan zich niet met de beslissing van de beklagcommissie verenigen. Indien blijkt dat de (door de inrichting aangeleverde) beklagstukken onvolledig zijn, ligt het voor de hand dat door de beklagcommissie tenminste eenmaal om aanvulling van die stukken aan de directeur wordt verzocht. Een dergelijk verzoek kan voor de zitting worden gedaan bij gelegenheid van de voorbereiding van de zaak of nog ter zitting van de beklagcommissie. Van een dergelijk verzoek aan de directeur is niet gebleken. De uitspraak van de beklagcommissie kan daarom niet in stand blijven.

Ten aanzien van het beklag geldt dat voldoende aannemelijk is geworden dat klager op 22 juni 2009 niet bij de (ochtend)telling aanwezig is geweest. Voor afwezigheid in verband met ziekte is tussenkomst van de Medische Dienst vereist. Daarvan is niet gebleken. Gelet daarop moet worden geoordeeld dat de bestreden beslissing van de directeur, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet onredelijk en onbillijk moet worden geacht. Het beklag dient daarom alsnog ongegrond te worden verklaard.

Zaaknummer:

09/2377/GB

Datum uitspraak:

30 oktober 2009

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.

Rutten, mr. M.A.G.

Fleers, dr. G.J.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime
ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay
Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Pbw art. 9, 17

Regeling plaatsing en overplaatsing jeugdigen art. 8
Wetboek van Strafrecht art. 77s

Samenvatting:

Klager, aan wie een p.i.j.-maatregel is opgelegd, is tijdelijk ter herselectie geplaatst in een h.v.b. voor volwassenen. Omdat hij inmiddels weer is geplaatst in een j.j.i. is klager niet-ontvankelijk. In Bjj noch in andere regelgeving mogelijkheid opgenomen om een naar jeugdstrafrecht veroordeelde te plaatsen in een reguliere p.i. voor volwassenen. Plaatsing verdraagt zich niet met wettelijk systeem. Slechts in zeer bijzondere omstandigheden en voor zeer beperkte duur kan dit anders zijn.

Rechtsoverwegingen:

Nu klager op 11 augustus 2009 is overgeplaatst naar de j.j.i. Den Hey-Acker, is het belang aan zijn beroep komen te ontvallen. Om deze reden dient klager niet-ontvankelijk te worden verklaard in zijn beroep.

De beroepscommissie overweegt overigens nog het volgende. Uit de nota van toelichting op paragraaf 4 van de Regeling plaatsing en overplaatsing jeugdigen (hierna: de Regeling) volgt dat voor plaatsing in een jeugdinrichting het criterium of "in het algemeen recht is gedaan naar jeugdstrafrecht" bepalend is.

Klager, aan wie de maatregel plaatsing in een inrichting voor jeugdigen is opgelegd, waarbij de tenuitvoerlegging op grond van artikel 77s, vijfde lid, van het Wetboek van Strafrecht in een jeugdinrichting zal worden ondergaan, dient gelet op artikel 8 van de Regeling in beginsel op een behandelafdeling van een jeugdinrichting te worden geplaatst. In de Regeling en de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen (Bjj) zijn bepalingen opgenomen die de (tijdelijke) (over)plaatsing van met toepassing van het jeugdstrafrecht veroordeelden onder voorwaarden mogelijk maakt naar/in een jeugdopvanginrichting en inrichtingen in het kader van noodzakelijke psychische, medische of sociale zorg.

In de Bjj noch in de Regeling of andere regelgeving

is de mogelijkheid opgenomen om een met toepassing van het jeugdstrafrecht veroordeelde te plaatsen in een (reguliere) penitentiaire inrichting voor volwassenen. Aangenomen moet worden dat een dergelijke plaatsing zich niet met het wettelijk systeem verdraagt. Slechts in zeer bijzondere omstandigheden, en dan slechts voor zeer beperkte duur, kan dit anders zijn (art. 9, tweede lid onder i, Pbw).

Zaaknummer:

09/2167/GB

Datum uitspraak:

12 oktober 2009

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.

Rutten, mr. M.A.G.

Fleers, dr. G.J.

Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing gevangenis

Artikelen:

Pbw art. 1, 2, 3 en 17; Sr art. 36e; Sv art. 577c

Samenvatting:

Lijfswang is geen vrijheidsstraf. Om die reden komt klaagster, nu de lijfswang niet voorafgaand of aansluitend aan een vrijheidsstraf ten uitvoer wordt gelegd, niet in aanmerking voor detentiefasering. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De gevangenis van de locatie Amerswiel is een gevangenis voor vrouwen met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Klaagster ondergaat een vrijheidsbenemende maatregel van lijfswang als

bedoeld in artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht in verbinding met artikel 577c van het Wetboek van Strafvordering voor de duur van 540 dagen.

4.3. Klaagster ondergaat een vrijheidsbenemende maatregel, als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder t, van de Pbw in verbinding met art. 36e Sr. Voor plaatsing in een inrichting met regimesgebonden verlof komen, op grond van de artikelen 2 en 3 van de Pbw slechts die gedetineerden in aanmerking die zijn veroordeeld tot een vrijheidsstraf van in de wet bepaalde duur. Nu klaagster voorafgaand en direct aansluitend aan de tenuitvoerlegging van de lijfswang geen vrijheidsstraf heeft ondergaan, komt zij niet in aanmerking voor plaatsing in een inrichting met regimesgebonden verlof. De op de onder 3.2 genoemde gronden, die juist zijn, gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris, kan overigens bij afweging van alle in aanmerking komende belangen en omstandigheden, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt.

Ook al zou ervan moeten worden uitgegaan dat de lijfswang moet worden gezien als een penalty in de zin van artikel 7 van het EVRM, dan dwingt dat er niet toe die maatregel voor de tenuitvoerlegging ervan als vrijheidsbenemende straf te beschouwen.

Zaaknummer:

09/2300/GV

Datum uitspraak:

15 oktober 2009

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Woensel, mr. J.M.M. van
Kokee, R. (secre.)

Trefwoorden:

Verlof algemeen

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 5 lid 2

Samenvatting:

Niet gesteld of gebleken dat klager pogingen onderneemt in contact te komen met zijn ex-vrouw. Voorwaarde bij algemeen verlof zich dagelijks tweemaal te melden op politiebureau leidt niet tot het beoogde doel. Beroep gegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf van drie jaar met aftrek, wegens mishandeling en verkrachting. De wettelijk vroegst mogelijke v.i.-datum valt op of omstreeks 14 juni 2010.

Het beroep richt zich tegen de gestelde voorwaarden die verbonden zijn aan het eerste algemeen verlof van klager. Hij kan in totaal zes verlofaanvragen indienen.

Op grond van artikel 5, tweede lid, van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting kunnen aan het verlof bijzondere voorwaarden worden gesteld. Het beroep van klager richt zich tegen de voorwaarde dat klager zich dagelijks tweemaal dient te melden bij het politiebureau te Almere. Uit het verweerschrift van de Staatssecretaris komt naar voren dat deze voorwaarde is gesteld om klager te beletten dat hij zou kunnen afreizen naar Groningen, waar het slachtoffer woonachtig is. Deze voorwaarde komt volgens de Staatssecretaris tegemoet aan de ernstige bewaren van het OM tegen verlofverlening, alsmede het belang van klager met verlof te kunnen gaan. Wat hier ook van zij, niet gesteld of gebleken is dat klager pogingen onderneemt of sinds zijn detentie per 14 juni 2008 heeft ondernomen om in contact te komen met zijn ex-vrouw te Groningen. Gelet hierop valt niet in te zien waarom een meldingsplicht van éénmaal per dag niet zou kunnen volstaan. Een meldingsplicht van tweemaal per dag beperkt

klager te veel in zijn bewegingsvrijheid tijdens het verlof. Ten overvloede merkt de beroepscommissie op dat getwijfeld moet worden of met een dubbele meldingsplicht om 10.00 en 20.00 uur het doel bereikt kan worden dat wordt beoogd, aangezien het voor klager theoretisch mogelijk is in de tussengelegen tijd op en neer te reizen naar Groningen. Voor het doel dat wordt beoogd, zou ook volstaan kunnen worden met het expliciet vermelden van de voorwaarde dat klager zich niet in Groningen mag begeven.

Het beroep is derhalve gegrond. Nu klager het eerste algemeen verlof inmiddels heeft genoten, wordt volstaan met een gegrondverklaring van het beroep.

Zaaknummer:

09/1795/TA

Datum uitspraak:

30 oktober 2009

Beroepscommissie:

Donker, mr. S.L.

Brand, J.L.

Louwe, mr. drs. T.A.M.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij het forensisch psychiatrisch centrum De Rooyse Wissel te Maastricht

Trefwoorden:

arbeidsloon

Geld of rekening-courant

Artikelen:

Bvt art. 65; Rvt art. 41

Reglement verpleging ter beschikking gestelden art. 41

Besluit zak- en kleedgeld

Regeling beloningsstelsel verpleegden

Samenvatting:

Regeling beloningsstelsel verpleegden ziet niet op verpleegden die ondanks uitdrukkelijke intentie van wetgever om uitkeringen van tbs-gestelden te beëindigen toch een uitkering ontvangen. Klager ontvangt veel hoger inkomen dan andere verpleegden. Beslissing om beloningsdeel zak- en kleedgeld terug te vorderen niet in strijd met recht en niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

In artikel 65, eerste lid, Bvt wordt vermeld dat de beklagcommissie binnen een termijn van vier weken uitspraak doet, welke termijn in bijzondere omstandigheden met ten hoogste vier weken kan worden verlengd. Klager heeft op 5 augustus 2008 beklag ingediend. De beslissing van de beklagcommissie is klager vervolgens op 18 mei 2009, ruim negen maanden na het indienen van het beklag, toegezonden. De beroepscommissie acht het zeer wenselijk dat binnen de in artikel 65 Bvt vermelde termijn wordt beslist. De wetgever heeft echter geen gevolgen verbonden aan overschrijding van deze termijn.

Overigens heeft de beklagcommissie in de uitspraak toegelicht door welke reden de vertraging is ontstaan en heeft zij klager excuses aangeboden.

Artikel 41 van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden bepaalt dat een verpleegde die geen inkomen heeft, zak- en kleedgeld ontvangt.

Uit de Nota van toelichting bij artikel 41 Rvt volgt dat de bedoeling van het zak- en kleedgeld is om inkomensverschillen tussen verpleegden met en zonder een uitkering te nivelleren.

Uit het Besluit zak- en kleedgeld voor ter beschikking gestelden en anderszins verpleegden van 10 oktober 2000 volgt dat het bedrag dat aan zak- en kleedgeld wordt verstrekt een voorschot is, dat, indien alsnog inkomen met terugwerkende kracht wordt genoten, dient te worden gerestitueerd.

Vanaf 20 maart 2007 komt klager niet meer in

aanmerking voor zak- en kleedgeld omdat hij vanaf die datum weer een WAO-uitkering ontvangt.

In het beklag is door klager gesteld dat hij het eens is met de terugvordering van het vaste deel van het zak- en kleedgeld, maar het niet eens is met de terugvordering van het variabele deel, het zogenaamde beloningsdeel.

Uit de toelichting op de Regeling beloningsstelsel verpleegden kan worden opgemaakt dat de wetgever uitgaat van het standpunt dat aan ter beschikking gestelden die worden verpleegd conform de Wet sociale zekerheidsrechten gedetineerden geen uitkering (meer) wordt verstrekt. Voorheen was de hoogte van het zak- en kleedgeld gekoppeld aan het bedrag dat de verpleegde aan uitkering ontving. Bedoeling van de wetgever is geweest om met de invoering van het beloningsstelsel verpleegden die geen uitkering (meer) ontvingen en op grond van het Besluit zak- en kleedgeld van 10 oktober 2000 een lager zak- en kleedgeld ontvingen dan voorheen een financiële stimulans te geven ten behoeve van behandelingsdoeleinden.

Gelet op het bovenstaande is de beroepscommissie van oordeel dat de Regeling beloningsstelsel verpleegden niet ziet op verpleegden die, ondanks de uitdrukkelijke intentie van de wetgever om uitkeringen van ter beschikking gestelden die verpleegd worden te beëindigen, toch een uitkering ontvangen. Daarbij komt dat klager een veel hoger inkomen ontvangt dan andere verpleegden. In dit licht gezien, is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing van het hoofd van de inrichting om het beloningsdeel van het zak- en kleedgeld terug te vorderen met ingang van de datum dat aan klager met terugwerkende kracht weer een uitkering is verleend niet in strijd is met het recht en niet als onredelijk of onbillijk kan worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal worden bevestigd met aanvulling van de gronden.

Zaaknummer:

09/0833/TA

Datum uitspraak:

20 oktober 2009

Beroepscommissie:

Bakker, mr.drs. F.A.M.

Donker, mr. S.L.

Mensing, drs. G.A.M.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie

alleensprekende beklagrechtster bij het forensisch psychiatrisch centrum Dr. S. van Mesdag te Groningen

Trefwoorden:

Verpleging en behandeling
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 66, 68

Samenvatting:

Behandelachterstand door bijna gedurende 17 maanden stopzettingen behandeling is aannemelijk. Daarvoor dient hogere tegemoetkoming te worden toegekend dan beklagrechtster heeft gedaan. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 6.800,-.

Rechtsoverwegingen:

De uitspraak van de beklagrechtster van 16 maart 2009 is op 17 maart 2009 aan klager toegestuurd. Nu niet bekend is op welke datum klager de uitspraak heeft ontvangen, is niet vast komen staan dat klager in strijd met het bepaalde in artikel 69, eerste lid, Bvt niet tijdig beroep zou hebben ingediend. De beroepscommissie zal derhalve klager in het beroep ontvangen.

Klagers beroep kan alleen de hoogte van de aan hem toegekende tegemoetkoming betreffen over de

periode van 10 januari 2007 tot en met mei 2008 ten aanzien waarvan de beklagrechtster heeft vastgesteld dat in die periode nauwelijks iets is gedaan om de aanvraag om klager in een longstayvoorziening te plaatsen te bespoedigen, terwijl klagers behandeling in die periode was stopgezet. Nu de beklagrechtster heeft geoordeeld dat de inrichting in voorvermelde periode onzorgvuldig heeft gehandeld, had het in de rede gelegen om aansluiting te zoeken bij de tegemoetkoming zoals die in het geval van een onjuist bevonden overplaatsingsbeslissing ex artikel 11 Bvt, als gevolg waarvan behandelachterstand is ontstaan, wordt toegekend. Het verschil met die situatie is wel dat klager in dit geval niet is overgeplaatst naar een longstayvoorziening maar steeds in de Van Mesdag heeft verbleven. Aannemelijk is geworden dat klager ten gevolge van het gedurende bijna zeventien maanden stopzetten van zijn behandeling behandelachterstand heeft opgelopen. Voor een zodanig niet meer ongedaan te maken rechtsgevolg dient klager een hogere tegemoetkoming te worden geboden dan door de beklagrechtster aan klager is toegekend. De beroepscommissie zal het beroep gegrond verklaren en de uitspraak van de beklagrechtster vernietigen en voor de periode van 10 januari 2007 tot en met mei 2008 waarin klagers behandeling is stopgezet, de tegemoetkoming vaststellen op 17 maal € 400,=.

Zaaknummer:

09/1565/TB

Datum uitspraak:

12 november 2009

Beroepscommissie:

Bakker, mr.dr.s. F.A.M.

Kortmann, prof.dr. F.A.M.

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.

Bruin, mr. S.A.H. de (secre.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Klager voldoet aan instroomcriterium dat risico bestaat dat hij een ernstig delict pleegt; gezien het verlengingsadvies en de zesjaarsverlengingsrapportage is er (hoog) risico op gewelddadig gedrag. Niet noodzakelijk dat hij dergelijk delict al heeft gepleegd. Sprake van therapieresistente benadelingswaan. Van meer of langdurige behandeling wordt geen verbetering verwacht, temeer daar klager geen enkel ziektebesef en/of ziekte-inzicht kent. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Bij de (over)plaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van art. 11, tweede lid, van de Bvt in haar overwegingen te betrekken:

- de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de tbs-gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- de eisen die de behandeling van de tbs-gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

Volgens het door de Staatssecretaris gevolgde longstaybeleid komt een ter beschikking gestelde, met inachtneming van de voornoemde eisen van art. 11, tweede lid, van de Bvt, in aanmerking voor plaatsing in een longstayvoorziening, indien hij conform 'state of the art' alle behandel mogelijkheden heeft ondergaan, bij voorkeur in twee behandelsettings, het behandeltraject niet heeft geresulteerd in een substantiële vermindering van het delictgevaar en de op verandering gerichte behandelingsprognose ongunstig is. Voorts dient er geen mogelijkheid te zijn tot plaatsing in de GGZ

vanwege het vereiste hoge beveiligingsniveau.

De uitgebrachte rapportages en adviezen omtrent klagers diagnose, behandelbaarheid en delictgevaarlijkheid waaronder de aanmelding voor de longstayplaatsing van 11 februari 2008, het advies van de LAP van 31 oktober 2008, zijn naar het oordeel van de beroepscommissie alle voldoende zorgvuldig tot stand gekomen en kunnen betrokken worden bij de vraag naar de noodzaak om klager te doen verblijven in een longstayvoorziening. Voorts is op 20 resp. 22 februari 2008 de zesjaarsverlengingsrapportage van [...], psychiater, en [...], psycholoog, uitgebracht.

Door klagers raadsman is aangevoerd dat het eerste instroomcriterium voor longstayplaatsing, genoemd in het Beleidskader Longstay, stelt dat het risico bestaat dat de tbs-gestelde een ernstig delict pleegt. De delicten, waarvoor klager is veroordeeld, belaging en bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht, worden echter niet gerekend tot de ernstige delicten.

In het Beleidskader Longstay Forensische Zorg van 19 januari 2009 wordt als eerste instroomcriterium genoemd:
'Er bestaat risico dat de tbs-gestelde een ernstig delict pleegt. Dit risico voor fysieke schade van anderen is zodanig groot dat de maatschappij daartegen moet worden beschermd. Het risico blijkt uit een recente risicotaxatie (niet ouder dan een jaar). Het hoeft overigens niet per se zo te zijn dat betrokkene reeds een dergelijk ernstig delict heeft gepleegd.'

In bijlage V (afkortingen en definities) worden de ernstige delicten als volgt gedefinieerd: diefstal met geweld, diefstal met geweld in vereniging, doodslag, moord, mishandeling zwaar letsel, zware mishandeling, openlijke geweldpleging, openlijke geweldpleging met letsel of vernieling, openlijke geweldpleging met zwaar letsel, openlijke geweldpleging met dood tot gevolg, verkrachting, gemeenschap met < 12 jaar, gemeenschap met

< 16 jaar, aanranding, ontucht met kinderen, brandstichting.'

In het verlengingsadvies van de GGz Drenthe van 12 februari 2008 wordt vermeld dat de risicotaxatie (HCR-20) aangeeft dat er bij klager sprake is van een hoog risico op terugval in gewelddadig gedrag. In de zesjaarsverlengingsrapportage van F.P.J. Soeren wordt aangegeven dat er risico is op recidief van gewelddadig gedrag. In het beleidskader wordt gesteld dat het niet zo hoeft te zijn dat de tbs-gestelde reeds een dergelijk delict heeft gepleegd. De beroepscommissie is gezien het voorgaande van oordeel dat klager aan het genoemde criterium voldoet.

Uit het dossier blijkt dat bij klager al jaren sprake is van een therapieresistente benadelingswaan. Jarenlange behandeling heeft bij klager geen verandering teweeg gebracht. Klager ontkent de delicten. Van meer of langdurende behandeling wordt geen verbetering verwacht, temeer omdat klager geen enkel ziektebesef en/of ziekte-inzicht kent. Een inhoudelijke gedachtewisseling over ziekte en delict is daarom niet mogelijk gebleken.

De Staatssecretaris heeft er in redelijkheid van uit mogen gaan dat voortzetting van klagers verblijf op een behandelafdeling in de FPK GGz Drenthe te Assen niet langer aan het doel daarvan beantwoordde, dat klager aan alle criteria voor plaatsing op een longstayafdeling voldoet en dat derhalve een longstayvoorziening vooralsnog als de meest aangewezen plaats voor tenuitvoerlegging van de tbs moet worden aangemerkt.

Hierbij is met name in aanmerking genomen dat klager vanwege zijn psychotische stoornis niet behandelbaar is gebleken en als voortdurend delictgevaarlijk wordt aangemerkt.

Voor de aannemelijkheid van klagers stelling dat hem onvoldoende behandeling is aangeboden, wordt geen grond gevonden in de stukken die door de Staatssecretaris in het kader van de onderhavige procedure zijn ingebracht en in hetgeen ter zitting

naar voren is gebracht.

Het hiervoor overwogene in aanmerking genomen kan de beslissing klager in een longstayvoorziening van de Van der Hoevenkliniek te plaatsen, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

09/0224/TP

Datum uitspraak:

19 oktober 2009

Beroepscommissie:

Hofstee, mr.dr. E.J.
Korvinus, mr. C.F.
Louwe, mr. drs. T.A.M.
Bruin, mr. S.A.H. de (secre.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing wachtermijn
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 76; Pm art. 42 lid 1, 43 lid 1

Samenvatting:

Niet detentieongeschikte klager had gezien zijn jeugdige leeftijd binnen 3 maanden nadat eenderde van de opgelegde gevangenisstraf ten uitvoer was gelegd in een tbs-inrichting geplaatst moeten worden. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 600,= p/m vanaf aanvang van vernietigde verlenging tot dag daadwerkelijke plaatsing, met verhoging van dit bedrag telkens na periode van 3 maanden van voortgezet verblijf in p.i. met € 125,= p/m.

Rechtsoverwegingen:

Sinds 10 augustus 2008 komt klager gedurende

de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf in aanmerking voor vervroegde tenuitvoerlegging van de hem tevens opgelegde tbs. Op laatstgenoemde datum is hij in afwachting van plaatsing in een tbs-inrichting op een wachtlijst geplaatst. Klager was ten tijde van de bestreden beslissing als gevolg van het capaciteitstekort nog niet geplaatst in een tbs-inrichting. Op dat moment lag de vrijheidsstraf aan het verblijf van klager in een penitentiaire inrichting ten grondslag en niet de hem tevens opgelegde tbs; deze was nog niet aangevangen.

Het capaciteitstekort kan naar het oordeel van de beroepscommissie een grond voor uitstel van de voorgenomen vervroegde plaatsing in een tbs-inrichting vormen, tenzij blijkt van bijzondere omstandigheden zoals een psychische conditie van klager die zodanig is dat langer verblijf in een penitentiaire inrichting medisch niet verantwoord is. In dat geval is sprake van detentieongeschiktheid en dient om die reden plaatsing met voorrang gerealiseerd te worden.

Uit de medische verklaring van 5 maart 2009 van het NIFP te Zutphen blijkt dat de psychische conditie van klager op dat moment niet van dien aard was dat verder verblijf in de penitentiaire inrichting te Zutphen als onverantwoord moest worden beschouwd, zij het dat de medische verklaring zeer summier is.

Ingevolge artikel 43, eerste lid, Pm kan, in afwijking van artikel 42, eerste lid, Pm, de plaatsing van een veroordeelde tot gevangenisstraf die tevens de maatregel van ter beschikkingstelling met verpleging van overheidswege is opgelegd, geschieden voordat eenderde van de gevangenisstraf tenuitvoer is gelegd. In artikel 43, derde lid onder d, Pm wordt aangegeven dat de leeftijd van de veroordeelde, indien deze jonger is dan 23 jaar, reden kan zijn voor plaatsing op een eerder tijdstip.

De rechtbank Amsterdam heeft in haar vonnis van 29 april 2008 geadviseerd, gelet op de jeugdige

leeftijd van klager en de noodzaak van behandeling, en mede gelet op artikel 42, eerste lid, Pm, om niet later dan nadat een derde deel van de aan klager opgelegde gevangenisstraf is tenuitvoergelegd, de tenuitvoerlegging van de tbs een aanvang te doen nemen.

De beroepscommissie is van oordeel dat het voor jeugdige personen, zoals klager, die nog volop in ontwikkeling zijn, van het grootste belang is dat een tbs-behandeling zo snel mogelijk aanvangt. Gezien klagers jeugdige leeftijd, hij was ten tijde van de bewezenverklarde feiten zestien jaar en thans net achttien jaar, had hij binnen drie maanden nadat eenderde van de opgelegde gevangenisstraf ten uitvoer was gelegd, in een tbs-inrichting geplaatst dienen te worden.

Gelet op het voorgaande is de beroepscommissie van oordeel dat de bestreden beslissing onredelijk en onbillijk moet worden geacht. De beroepscommissie zal derhalve het beroep gegrond verklaren en de beslissing van de Staatssecretaris vernietigen.

De beroepscommissie zal, al het hiervoor overwogene in aanmerking genomen, met toepassing van artikel 76, derde lid, Pbw in verbinding met artikel 66, derde lid onder c, Bvt volstaan met vernietiging van de bestreden beslissing (en het toekennen van een tegemoetkoming). Zij gaat er daarbij vanuit dat klager met voorrang daadwerkelijk in een tbs-inrichting zal worden geplaatst.

Nu de rechtsgevolgen van de op materiële grond te vernietigen beslissing niet meer ongedaan zijn te maken dient een tegemoetkoming aan klager te worden geboden. De beroepscommissie stelt deze vast op € 600,- per maand vanaf 6 februari 2009 tot de dag waarop klagers plaatsing in een tbs-inrichting daadwerkelijk is verwezenlijkt, met dien verstande dat dit bedrag telkens na het verstrijken van een periode van drie maanden van voortgezet verblijf in een penitentiaire inrichting wordt verhoogd met € 125,- per maand.

Zaaknummer:

09/2543/JM

Datum uitspraak:

16 november 2009

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.

Kleipool, L.E.M.

Ruissen, C.J.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Medische verzorging medicatieverstreking

Artikelen:

Rjj art. 55

Samenvatting:

I.v.m. vermoeden te frequent gebruik van medicatie is klagers astmamedicatie, zonder dit te hebben onderzocht, afgenomen. Volgende dag gebleken dat klager in status astmaticus verkeerde. Medische dienst had adequater moeten reageren. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 25,-.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie overweegt dat uit de medische informatie en de behandeling ter zitting is gebleken dat klagers astmamedicatie, die hij zelf in beheer had, van hem is afgenomen, omdat de verpleegkundige vermoedde dat klager de medicatie te frequent had gebruikt. Niet gebleken is dat de verpleegkundige heeft onderzocht of klager daadwerkelijk de maximale dosering had overschreden. De beroepscommissie is van oordeel dat het afnemen van zijn medicatie stress bij klager kan hebben veroorzaakt en dat dit niet in positieve zin zal hebben bijgedragen aan klagers benauwdheidsklachten. Vervolgens heeft het afdelingshoofd, omdat klagers benauwdheidsklachten voortduurden,

's avonds een arts van buiten de inrichting gebeld die voorschreef dat klager wel zijn medicatie diende te gebruiken. Klager heeft ter zitting aangegeven dat hij 's nachts frequent heeft moeten bellen voor medicatie, omdat een puffje maar korte tijd werkte. De volgende dag is gebleken dat klager in een status astmaticus verkeerde.

De medisch adviseur concludeert in haar bemiddelingsbrief dat het feit dat klager na lange tijd weer Ventolin nodig had als alarmsignaal had moeten dienen en dat de ernst van klagers klachten waarschijnlijk onvoldoende is onderkend en ingeschat.

De beroepscommissie is, het bovenstaande in onderling verband en samenhang gezien, van oordeel dat de medische dienst adequater had moeten reageren op klagers klachten en onvoldoende de ernst van die klachten heeft ingeschat. Zij acht derhalve het handelen namens de inrichtingsarts in strijd met de in artikel 55 van het Rjj neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en aan klager zal een tegemoetkoming van € 25,= worden toegekend.